URBS APUD FLUMEN

QUOD DICITUR SALSUM

IN INSULA GUADALUPPA

TERRAEMOTU VASTATUR

ANTONIO REGHINI

DVPLAVILENSI

MORVM INTEGRITATE

INDOLIS SVAVITVDINE

MATVRITATE JVDICII

SPECTANDO

IN ARCHIGYMNASIO PATAVINO

LAVREAM VTRIVSQVE JVRIS

ADEPTO

L. S.

GRATVLABVNDVS

D. D. D.

TROCHAICI

Quo, miser, quo Salse cessit urbs tui jam marginis
Splendor ingens, patriaeque pompa princeps insulae,
Derelicto luctuosa solitudo flumini,
Atque spectaclum vel ipsis condolendum barbaris?
Abstulit jubar diei nubium caligine
Nox tenebricosa, coelum desuper perhorruit,
Atque subter ominoso terra mugitu fremit.
Ter beati, quos paternis sustulit cubilibus
Ante mors, quam tanta clades immineret patriae!
En solum ex imo repente concitum fundamine
Huc et illuc insüetis fluctuare motibus,
Saepe depressum profundae vallis in morem, ardui
Saepe sublevatum adinstar montis; en voragines
Hinc cavernosis retorta sorbuisse hiatibus
Flumina; ast illinc novellis proximi fornacibus
Grandia eructasse montes ignium volumina.
Heu! quot aedes impotenti conciderunt impetu!
Quot ruinosae labascunt! Quot jacent passim virùm

Corpora eversis sepulta sub domorum molibus!
Quaque et usque terror, horror et stupor superstites
Ingruit super. Rigentes, semivivi, perditi
Non opino sicut icti fulmine amplexi tenent
Pars domus postes ruentis, parsque stringit ultima
Jam vice uxorem, et tenellos osculatur filios.
Scinditur tellus, et imo suscitatus viscere
Ignis extremam minatur vastitatem civibus.
Flamma gliscit, obviamque percrepante vortice
Occupat voratque gentem, dum soluto sedium
Vinculo in caput rotantur undecumque fragmina.
Horret hirtus fronte crinis, et coit praecordiis
Frigidus sanguis, cadentium explicare civium
Dum paro cladem. Puellus matris inter brachia
Occidit, juxtaque natum mater ipsa sternitur.
Surgit in tota tremendus urbe clamor; per vias
Et per aedes, perque templa sparsa languent corpora
Semiusta, dissecata, foeminarum, infantium.
Ite apertos ite in agros, vita queis adhuc manet,
Eja in altos ite montes, ite in aequor. Quid loquor?
Irruit tergo, premitque prosequente turbine
Certa mors ubique gentem: scissa passim euntium
Terra sub pede in profundas panditur voragines.
Flete virgines, profuso flete amantes flumine.
Flos puellarum, venusti prima sexus gloria

Derepente ceu tenaci colligata compede
Haeret, infelix! apertis fixa terrae hiatibus.
Eja miles, quid moraris? Deprecantis extrahe,
Scinde plantas. Heu! sub ipso virgo supplex vulnere
Vanuit largis cavernae devorata faucibus,
Vanuitque secum eodem miles ipse vortice
Raptus immensum in baratrum. Cuncta squallent undique
Plena luctu, plena caede, plena solitudine.
Si qua de tantis supersunt parva turba cladibus,
Absque tectis, absque pannis, absque spe levaminis
Exul extremis vagatur hac et illac finibus,
Aut fami jam sacra, certae aut sacra pesti victima.
Oh malo quocumque pejor vita, pejor funere!
Siste quaestus, gens miserrima, anxiosque pectore
Excute actutum timores. Insolentis Sequana
Audiit sonum ruinae, Gallicaeque protinus
In tuam puppes salutem concitatae pervolant.